

Mag ik mij even voorstellen

In december 2021 haalde ik in het mededelingenblad van de Nederlandse lazaristen enkele herinneringen op aan mijn verblijf in het Nijmeegse studiehuis van deze congregatie in de periode 1967-1973. Ik studeerde in die jaren geschiedenis en kerkgeschiedenis aan de Nijmeegse universiteit. Naar ik enkele weken later hoorde, vormde dat verhaaltje voor Harry Schraven als voorzitter van de Mgr. Schraven Stichting aanleiding om het bestuur van de lazaristen te vragen of het schrijven van de blijkbaar al langer door de Stichting gewenste biografie van bisschop Frans Schraven niet iets voor mij zou zijn. Ik kende immers de lazaristen, was opgeleid tot (kerk)historicus en had misschien ook wel enige affiniteit met de missie. Na enige telefoontjes en mailtjes over en weer besloot ik de klus aan te nemen. Waartoe een artikeltje in de *Kleine Co* al niet kan leiden.

Ik ben inderdaad (kerk)historicus en heb dit vak jarenlang gedoceerd: eerst vanaf 1974 in Amsterdam aan de Katholieke Theologische Hogeschool en nadien van 1990 tot 2009 aan de Theologische Faculteit van Tilburg en de Universiteit van Tilburg. In mijn onderzoek heb ik mij niet alleen gericht op de Nederlandse kerkgeschiedenis en de geschiedenis van orden en congregaties, maar ook op de missiegeschiedenis. Zo heb ik gepubliceerd over het missiewerk van de Nederlandse kapucijnen op Borneo en Sumatra en over de missieactiviteiten van de Nederlandse spiritijnen in de Centraal Afrikaanse Republiek. Maar China was tot dusver nog een blinde vlek in mijn onderzoek. Wel had ik al langer het idee om ooit nog eens iets te schrijven over de lazaristenbisschop Eugène Lebouille (1878-1957) die in augustus 1904 als jonge missionaris naar China vertrok en in 1940 in Yungpingfu de opvolger werd van de befaamde bisschop Frans Geurts. De naam Lebouille was mij al sinds mijn kinderjaren bekend: ik ben namelijk geboren in de naar hem genoemde straat in zijn geboortedorp Hoensbroek. Bovendien was ik misdienaar bij zijn begrafenis in het eregraf op het Hoensbroekse Sint Janskerkhof op 31 mei 1957.

Inmiddels heb ik mij een eerste indruk kunnen vormen van mijn 'held' Frans Schraven (1873-1937). Daartoe heb ik onder meer gesprekken gevoerd met Wiel Bellemakers en Marja Grim, met Harry en Els Schraven en met Bart en Marja Leyten-Schraven. Zij hebben mij ook de nodige documentatie bezorgd. Daarin is veel aandacht voor de beoogde zaligverklaring van de martelaar-bisschop Schraven en zijn acht gezellen en dus ook voor de schokkende gebeurtenissen die op 9 oktober 1937 in Chengtingfu (Zhengding) hebben plaatsgevonden. Dat alles zal ik uiteraard niet onbesproken laten. Maar ik wil leven en werken van de missionaris en missiebisschop Schraven toch vooral inbedden in de missiegeschiedenis in dat deel van China in de periode 1899-1937. Daarbij staat 1899 voor het uitbreken van de Boksersopstand en 1937 voor het uitbreken van de Chinees-Japanse Oorlog. De vraag welk stempel bisschop Schraven op die geschiedenis heeft gedrukt staat daarbij centraal. Werk te over en dat ten behoeve van een bijzonder boeiend onderwerp.

Dr. Jan Jacobs, emeritus-hoogleraar kerkgeschiedenis

mail: janmarionjacobs@hetnet.nl